

Stive și Cozi

1. Obiectivele lucrării

În această lucrare vom prezenta două structuri de date, mai abstracte, stiva și coada, implementate cu vectori. Acestea reprezintă structuri de date foarte des utilizate în programare, majoritatea sistemelor de calcul punând la dispoziția programatorului instrucțiuni implementate direct în hardware pentru manipularea stivelor și cozilor.

2. Breviar teoretic

O *stivă (stack)* este o listă liniară ce are proprietatea că operațiile de **inserare/extragere** a datelor pot fi efectuate **numai la unul din capete**, numit și **vârful stivei**. Ultimul element inserat va fi primul extras. Din cauza ordinii în care se face introducerea, respectiv extragerea unui element dintr-o stivă aceasta se mai numește și **strucură LIFO (Last In, First Out)** sau liste *pushdown*. Într-adevăr, articolele sunt extrase dintr-o stivă în ordinea inversă celei în care au fost introduse. Deci, într-o stivă, spre deosebire de vectori, avem acces la un moment dat, la un singur element: cel care a fost inserat ultimul.

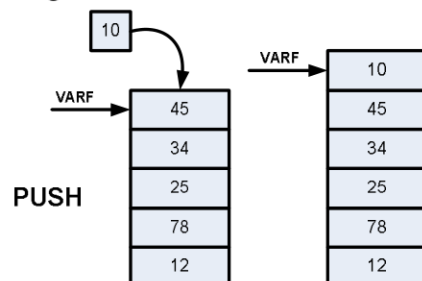
Operațiile fundamentale asociate acestui tip abstract de date sunt:

initS – crează o stivă vidă;

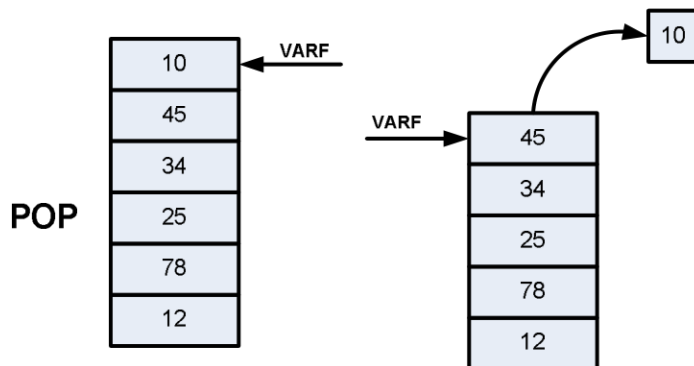
esteVida – testează dacă o stivă nu conține nici un element și, în acest caz, întoarce adevărat;

estePlina – testează dacă întreaga capacitate de memorare a stivei a fost utilizată;

pushS – adaugă un element în vârful stivei;

popS – extrage un element din vârful stivei și întoarce valoarea acelui element.

Cel mai natural mod de reprezentare pentru o stivă este implementarea secvențială într-un tablou $S[1 \dots n]$, unde n este numărul maxim de noduri (elemente). Primul nod va fi memorat în $S[1]$, al doilea în $S[2]$, iar ultimul în $S[vf]$, unde vf este o variabilă care conține adresa (indicele) ultimului element inserat. Inițial, când stiva este vidă, avem $vf=0$.

Algoritmii de inserare și de extragere (ștergere) a unui element sunt prezentați în cele ce urmează.

```

Functie push(x, S[1...n])
{adauga nodul x in stiva}
If  $vf \geq n$  then return "stiva plina"
 $vf \leftarrow vf+1$ 
 $S[vf] \leftarrow x$ 
return "succes"

```

```

Functie pop(x, S[1...n])
{sterge ultimul nod inserat din stiva si il
returneaza}
If  $vf \leq 0$  then return "stiva vida"
 $x \leftarrow S[vf]$ 
 $vf \leftarrow vf-1$ 
return x

```

Cei doi algoritmi necesită timp constant, deci nu depind de mărimea stivei.

O **coadă (queue)** este o listă liniară ce are proprietatea că operațiile de inserare a nodurilor se fac pe la un cap, iar extragerile pe

la celălalt cap. Primul nod inserat va fi primul nod extras. De aceea cozile se mai numesc și structuri **FIFO** (**F**irst **I**n, **F**irst **O**ut), elementul care este extras din coadă este întotdeauna cel care a stat cel mai mult în coadă. Structura de coadă modelează un rând de așteptare pentru bilete la un spectacol. Prima persoană din rând, este prima care ajunge să cumpere bilete.

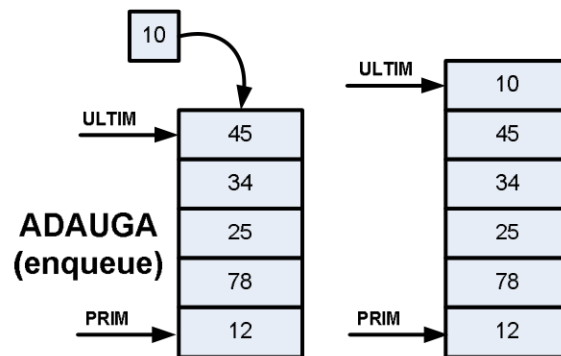
Operațiile fundamentale asociate tipului abstract de date coadă sunt:

initC – crează o coadă vidă;

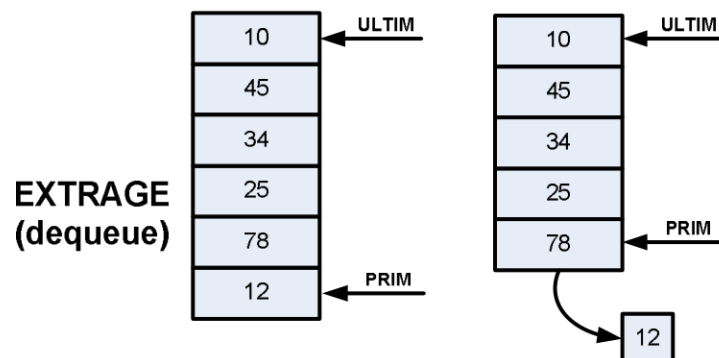
esteVida – testează dacă o coadă este vidă sau nu;

estePlina – testează dacă o coadă este plină (întreaga capacitate de memorare a cozii a fost utilizată) și, în acest caz, întoarce adevărat;

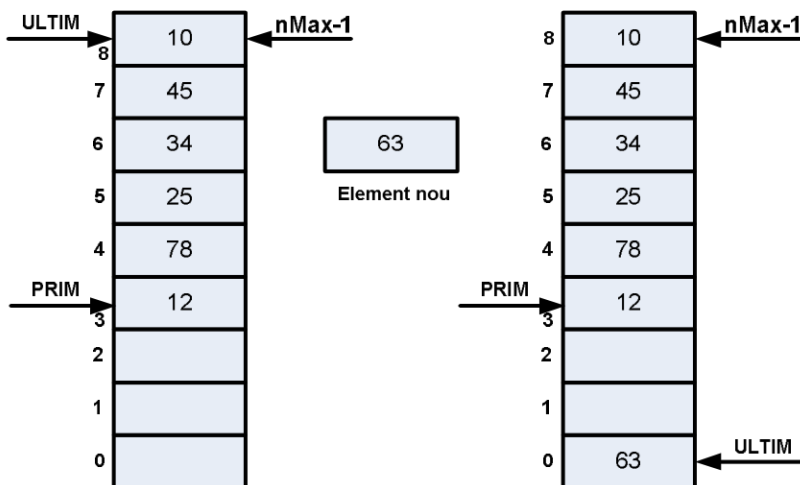
adaugaC – adaugă un element la o coadă. Uneori această operație este denumită și **enqueue** (abreviere de la **enter in queue**);

extrageC – extrage un element din coadă și întoarce valoarea acelui element. Uneori această operație este denumită și **dequeue** (abreviere de la **delete from queue**).

Un caz particular de cozi sunt cozile circulare ce se implementează folosind un vector C de dimensiune n, pe care îl tratăm ca și cum ar fi circular: după locația C[n-1] urmează locația 0.

3. Probleme rezolvate

Se vor edita și apoi executa programele descrise în continuare.

1. Implementarea cu variabile globale a structurii de date de tip stivă. Nu se verifică în funcțiile specifice stivei (în funcția push()), respectiv în funcția pop(), dacă aceasta este plină (nu se mai pot adăuga elemente), sau dacă aceasta este vidă (nu se mai pot extrage elemente). Aceste verificări sunt lăsate în responsabilitatea programului principal, ce folosește funcțiile stivei.

Sursa programului:

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
//prototipuri functii:
void init(int nrEl);
void push(int n); //funcția de inserare în stivă
int pop(); //funcția de extragere element din vârful
//stivei
int esteVida();
int estePlina();
int peek(); //citirea elementului din vârful stivei
void afisare(); //afișarea tuturor elementelor din
//stivă
```

```
//Variabile globale prin care este descrisa stiva:  
int s[1000]; //o dimensiune acoperitoare  
int vf; //indexul ultimui element introdus  
int nMax; //numar maxim de elemente
```

```
void main()  
{  
    int nr;  
    clrscr();  
    init(100); //maxim 100 de elemente  
    push(4);  
    push(3);  
    push(5);  
    nr=pop();  
    printf("S-a extras elementul: %d",nr);  
    //afisare toata stiva:  
    afisare();  
    getch();  
}  
  
void init(int nrEl)  
{  
    nMax=nrEl;  
    vf=-1;  
}  
  
void push(int n)  
{  
    vf=vf+1;  
    s[vf]=n;  
}  
  
int pop()  
{  
    int nr=s[vf];  
    vf=vf-1;  
    return(nr);  
}  
  
int esteVida()  
{  
    if (vf==-1) return 1;  
    else return 0;  
}
```

```

int estePlina()
{
    if (vf==nMax) return 1;
    else return 0;
}

int peek()
{
    return(s[vf]);
}

void afisare()
{
    for(;;)
    {
        if (esteVida()) break;
        printf("\n%d",pop());
    }
}

```

2. Implementare stivă, fără variabile globale.

Sursa programului:

```

#include <stdio.h>
#include <conio.h>
//prototipuri functii:
void init(int& nMax,int& vf, int nrEl);
void push(int s[], int& vf, int n);
int pop(int s[], int& vf);
int esteVida(int vf);
int estePlina(int nMax, int vf);

void main()
{
    //variabilele prin care este descrisa stiva:
    int s[1000]; //o dimensiune acoperitoare
    int vf;
    int nMax; //numar maxim de elemente
    //alte variabile din program:
    int nr;
    clrscr();
    init(nMax,vf,100); //maxim 100 de elemente
    push(s,vf,4);
    push(s,vf,3);
    push(s,vf,5);
    nr=pop(s,vf);
    printf("S-a extras elementul: %d",nr);
}

```

```
        getch();
    }

void init(int& nMax, int& vf, int nrEl)
{
    nMax=nrEl;
    vf=-1;
}

void push(int s[], int& vf, int n)
{
    vf=vf+1;
    s[vf]=n;
}

int pop(int s[], int& vf)
{
    int nr=s[vf];
    vf=vf-1;
    return(nr);
}

int esteVida(int vf)
{
    if (vf==-1) return 1;
    else return 0;
}

int estePlina(int nMax, int vf)
{
    if (vf==nMax) return 1;
    else return 0;
}
```

3. Implementarea cu variabile globale a structurii de coadă (liniară).

Observație:

Adăugari și ștergeri repetate în coadă deplasează conținutul cozii la dreapta, față de începutul vectorului. Pentru a evita acest lucru ar trebui ca funcția *extrage()* să deplaseze la stânga conținutul cozii cu o poziție. Primul element care urmează să fie scos va fi întotdeauna în prima poziție, indicatorul *prim* pierzându-și utilitatea.

Sursa programului:

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
#include <iostream.h>
```

```
//prototipuri:
void init(int dim); //functia de initializare a cozii
void adauga(int nr);
int extrage();
int estePlina();
int esteVida();
void afisare();
//variabile globale:
int C[1000];
int nMax;//nr. maxim de elemente
int prim;//index prim element ce se va scoate
int ultim;//index ultim element asezat la coada
int nrElem;//nr. elemente aflate in coada

void main()
{
    int x;
    clrscr();
    init(5);
    if(estePlina())
        cout<<"Coada este plina";
    else
    {
        cout<<"x=";
        cin>>x;
        adauga(x);
    }
    if(esteVida())
        cout<<"Coada este vida";
    else
        cout<<"Am extras: " <<extrage();
    afisare();
    getch();
}

void init(int dim)
{
    nMax=dim;
    prim=0;
    ultim=-1;
    nrElem=0;
}

void adauga(int nr)
{
    ultim++;
    C[ultim]=nr;
    nrElem++;
}
```



```
int extrage()
{
    int nr=C[prim];
    prim++;
    nrElem--;
    return nr;
}

int estePlina()
{
    if(nrElem==nMax)
        return 1;
    return 0;
}

int esteVida()
{
    if(nrElem==0)
        return 1;
    return 0;
}

void afisare()
{
    int i;
    if(nrElem==0)
    {
        printf("\nCoadă este vida.");
        return;
    }
    for(i=prim;i<=ultim;i++)
        printf("\n%d",C[i]);
}
```

4. Implementarea cu variabile globale a structurii de coadă circulară.

Sursa programului:

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
//prototipuri:
void init(int dim); //functia de initializare a cozii
void adauga(int nr);
int extrage();
int estePlina();
int esteVida();
void afisare();
//variabile globale:
int C[1000];
```

```
int nMax;//nr. maxim de elemente
int prim;//index prim element ce se va scoate
int ultim;//index ultim element asezat la coada
int nrElem;//nr. elemente aflate in coada

void main()
{
    int i;
    init(10);
    //adauga 5 elemente:
    //adauga 5 elemente:
    for(i=1;i<=5;i++)adauga(i);
    //scoate pe primele 3:
    printf("Primele 3 numere extrase din coada:\n");
    for(i=1;i<=3;i++)
        printf("%d\n",extrage());
    printf("Au mai ramas in coada:");
    afisare();
    getch();
}

void init(int dim)
{
    nMax=dim;
    prim=0;
    ultim=-1;
    nrElem=0;
}

//Functia adauga(). Nu verifica daca este plina deja!
//Aceasta verificare se face inaintea apelarii metodei.
void adauga(int nr)
{
    ultim++;
    if(ultim==nMax)ultim=0;
    C[ultim]=nr;
    nrElem++;
}

//Functia extrage(). Nu verifica daca are ce extrage!
int extrage()
{
    int nr=C[prim];
    prim++;
    if(prim==nMax)prim=0;
    nrElem--;
    return nr;
}
```

```
int estePlina()
{
    if(nrElem==nMax) return 1;
    else return 0;
}

int esteVida()
{
    if(nrElem==0) return 1;
    else return 0;
}

void afisare()
{
    int i;
    if(nrElem==0) {
        printf("\nEste vida.");
        return;
    }
    if(ultim>=prim)
        for(i=prim;i<=ultim;i++)printf("\n%d",C[i]);
    else{
        for(i=prim;i<nMax;i++)printf("\n%d",C[i]);
        for(i=0;i<=ultim;i++)printf("\n%d",C[i]);
    }
}
```

4. Probleme propuse

1. Folosind structura de stivă, să se construiască un vector B , obținut prin copierea în ordine inversă a unui vector A , dat.
2. Să se implementeze structura de coadă liniară, fără folosirea variabilelor globale și cu deplasarea, la fiecare extragere, conținutului cozii cu o poziție la stânga.
3. Să se implementeze structura de coadă circulară, fără folosirea variabilelor globale.